

Knihovny v moderním světě zaujímají významnou pozici. Postupně se tyto kulturní a paměťové instituce stávají důležitou součástí moderní společnosti, zvláště s přihlédnutím k plnění úkolů souvisejících s nástupem informační éry. Změna uspořádání knihoven, rozšíření jejich funkcí a nástup automatizace činnosti knihoven, včetně jejich knihovnických i informačních služeb, umožňuje poskytovat klientům těchto institucí kvantitativně i kvalitativně lepší a především rychlejší uspokojení jejich informačních požadavků. Jde o proces, který zahrnuje nejen Evropu, ale v podstatě celý svět. Pochopitelně jeho součástí je i systém knihoven v České republice. Nástup elektronizace dokumentů, především v podobě digitalizace, podstatně mění i podobu fondů dokumentů knihoven. Také se uplatňuje i zvýšenou měrou intenzivizace, připojování knihoven, v rámci národního programu, k rychlostnímu internetu. Zmíněné změny, kterých bude v důsledku různých technických, informačních a uživatelských trendů, přibývat přináší mnoho nových otázek a řadu problémů. Mnohé z nich souvisí s právní problematikou. Právo zaujímá v knihovnictví i v činnosti samotných subjektů knihoven významnou pozici. Již v minulosti se plně uplatnila knihovnická legislativa, v podobě různých zákonných norem a dalších právních předpisů při zakládání a funkci knihoven. Další právní oblastí soukromého práva, která našla uplatnění především ve službách knihoven v současnosti, a bude se podílet na právní regulaci činnosti knihoven i v budoucnosti, je autorské právo. Knihovny, vlastně již od svých historických počátků vlastnily a disponovaly s autorskými díly, nejprve v klasické tištěné podobě, později jim postupně přibývaly fondy dalších dokumentů, které však většinou splňovaly podmínky, že jsou autorskými díly.